

Иванъ Гандевъ

Радка Стоянова

Нели Шляпкива

Стефанъ Аджемовъ

и пристъпватъ къмъ концертния подиумъ като въ храмъ. И действително, тѣзи, които участвуваха въ този концертъ, ще помнятъ докато сж живи онова, което преживѣха на казанлъшката сцена. Програмата бѣ изпълнена при такава поразителна дисциплина и завладяващо вдъхновение, че публиката просто не намираше начинъ да изкаже възторга си; ржкоплѣсканията бѣха слаби да дадатъ изразъ на онова спонтанно чувство на възхищение и благодарностъ. Не липсваха и сълзи нѣкъде... Стариятъ музикантъ Божиновъ при изпълнението на неговата китка „Дамянъ чорбаджи“ става трогнатъ въ ложата си и съ развълнуванъ гласъ поздравява отъ горе вдъхновенитѣ изпълнители. Тукъ е и Андрей Георгиевъ, който бърза да поздрави хориститѣ и диригента презъ време на антракта. Критиката въ казанлъшката преса даде най-ласкави отзиви за този пръвъ концертъ на чужда сцена, а това затвърди окончателно вѣрата на диригентъ и хористи въ собственитѣ сили и възможности, обещаващи все по-голѣми постижения.

И действително, до края на годината хорътъ изнесе съ единъ съставъ нарастналъ вече на около 90 хористки и хористи още следнитѣ концерти: на 2. V. 1932 г. въ Ямболъ, на 11. XII. 1932 г. въ Сливенъ и на 18. XII. 1932 г. въ гр. Бургасъ, където хорътъ бѣ гостъ на сливенската културна дружба и на мѣстния народенъ хоръ. Като се прибавятъ и двата концерта